

оперативно виявляти фінансові порушення та впроваджувати ризик-орієнтований підхід до контролю, концентруючи зусилля на найбільш вразливих сферах, таких як держзакупівлі, податки та пільги. Третім ключовим елементом є міжнародне співробітництво з OECD, GRECO та Світовим банком у частині антикорупційного моніторингу, що сприяє запозиченню передових практик та підвищує ефективність вітчизняних механізмів. На суспільному рівні формування культури нетерпимості до корупції, розвиток фінансової обізнаності та активна участь громадян у контролі за використанням державних ресурсів виступають необхідними умовами для забезпечення бюджетної безпеки.

Отже, ефективне управління фінансовими ресурсами та мінімізація корупційних ризиків є ключовими чинниками зміцнення бюджетної безпеки та економічної стабільності держави. Цифровізація процесів, підвищення аналітичного потенціалу контролюючих органів та прозорість фінансової звітності забезпечують умови для сталого розвитку країни у післявоєнний період.

Література

1. Індекс сприйняття корупції. Офіційний сайт Transparency International Ukraine. URL : https://www.transparency.org/en/countries/ukraine?utm_source (дата звернення 20.03.2026)

2. Реальний корупційний досвід українців у понад чотири рази менший за оцінку поширеності корупції: результати досліджень. Офіційний сайт Національного агентства з питань запобігання корупції. URL : <https://nazk.gov.ua/uk/realnyy-koruptsiyny-dosvid-ukraintsiv-u-ponad-chotyry-razy-menshyy-za-otsinku-poshyrenosti-koruptsii-rezultaty-doslidzenh/> (дата звернення 20.03.2026)

УДК 37.014.5:336.1

Терещенко Д.С., здобувач освіти
Середа О.О., науковий керівник, к.е.н., доц.
Київський національний університет
технологій та дизайну

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Фінансове забезпечення закладів загальної середньої освіти України набуває особливого значення в умовах децентралізації, трансформації бюджетних відносин та зростання вимог до якості освітніх послуг. Фінансова спроможність закладів освіти визначає рівень матеріально-технічного забезпечення й можливості впровадження інноваційних освітніх технологій,

підвищення кваліфікації педагогічних кадрів та забезпечення конкурентоспроможності освітнього середовища.

Система фінансування закладів загальної середньої освіти в Україні базується на поєднанні бюджетних і позабюджетних джерел [1,2]. Основним джерелами фінансових ресурсів в закладах загальної середньої освіти залишаються державний та місцеві бюджети, зокрема освітня субвенція, яка спрямовується на оплату праці педагогічних працівників. Водночас важливу роль відіграють кошти місцевих громад, грантове фінансування, благодійні внески та інші альтернативні джерела. Така багатоканальність фінансування зумовлює необхідність підвищення ефективності управління фінансовими потоками на рівні конкретного закладу освіти.

Управління фінансовими ресурсами передбачає реалізацію комплексу взаємопов'язаних функцій, серед яких ключовими є планування, розподіл, використання та контроль фінансових ресурсів. Фінансове планування у закладах освіти здійснюється шляхом формування кошторису, який відображає обсяг і структуру доходів та видатків. Водночас традиційні підходи до планування часто не враховують стратегічних пріоритетів розвитку закладу, що обмежує можливості ефективного використання ресурсів.

Особливого значення набуває запровадження принципів фінансової автономії закладів освіти, що передбачає розширення їхніх повноважень у прийнятті управлінських рішень щодо використання коштів. Автономність сприяє підвищенню відповідальності керівників закладів освіти за результати фінансово-господарської діяльності, стимулює раціональне використання ресурсів та пошук додаткових джерел фінансування.

Разом з тим, управління фінансовими ресурсами у закладах загальної середньої освіти супроводжується низкою проблем. Серед них доцільно виділити обмеженість фінансових ресурсів, нерівномірність фінансування між територіальними громадами, недостатній рівень фінансової автономії окремих закладів, а також недостатню підготовленість керівників у сфері фінансового менеджменту. Крім того, існує проблема недостатньої інтеграції стратегічного та фінансового планування, що знижує ефективність використання наявних ресурсів.

Отже, підвищення результативності фінансового управління можливе за умови поєднання фінансової автономії, сучасних методів бюджетування, цифровізації управлінських процесів та розвитку професійних компетентностей управлінського персоналу. Це дозволить забезпечити більш раціональне використання ресурсів, підвищити ефективність освітньої діяльності та сприяти адаптації системи освіти до сучасних соціально-економічних умов.

Література

1. Лукашенко Л. В. Фінансово-економічні аспекти управління закладами загальної середньої освіти України в умовах війни. Актуальні питання економічних наук. 2025. Вип. 7. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14874948>

2. Рамський А. Ю., Казак, О. О. (2023). Розвиток системи управління та фінансування закладів загальної середньої освіти. Журнал стратегічних економічних досліджень, 2023. №2, С. 8–15.

УДК 336.7:004.738.5:330.322

Герлінська Ю.І., здобувач освіти
Середа О.О., науковий керівник, к.е.н., доц.
Київський національний університет
технологій та дизайну

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ТОКЕНІЗАЦІЇ АКТИВІВ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФІНАНСОВОГО РИНКУ

Інвестиційні процеси в сучасній економіці дедалі більше визначаються впливом цифрових технологій, що зумовлює трансформацію підходів до формування, обігу та управління активами. Одним із проявів такої трансформації є токенізація активів, яка передбачає їх представлення у вигляді цифрових токенів на основі блокчейн-технологій. Такий підхід змінює традиційні механізми інвестування, забезпечуючи новий рівень ліквідності, прозорості та доступності фінансових інструментів.

Економічна сутність токенізації полягає у можливості дроблення прав власності на активи, що дозволяє залучати ширше коло інвесторів і формувати гнучкі інвестиційні стратегії [1]. У цьому контексті токенізація виступає технологічним інструментом й інституційною інновацією, яка трансформує архітектуру фінансового ринку. Її впровадження сприяє оптимізації транзакційних витрат, скороченню ролі посередників та підвищенню ефективності розподілу капіталу.

Функціональні можливості токенізації найбільш повно проявляються у процесах залучення інвестицій. Завдяки використанню смарт-контрактів забезпечується автоматизація виконання угод, що підвищує надійність та швидкість фінансових операцій. Крім того, децентралізований характер блокчейн-систем гарантує незмінність записів і прозорість транзакцій, що формує додаткові передумови для підвищення довіри між учасниками ринку.

У світовій практиці токенізація вже активно застосовується у різних сегментах фінансового ринку, зокрема у сфері нерухомості, цінних паперів, товарних активів та інтелектуальної власності. У секторі нерухомості вона дозволяє реалізувати механізм фракціонованої власності, що суттєво знижує поріг входу для інвесторів. У сфері цінних паперів токенізація сприяє прискоренню клірингових операцій та зниженню витрат на обслуговування угод.